Sense sabó, que perjudica la pell; sense bronja, portamicrobis; sense l'enfarfec de fer créixer la sabonera en el seu rostre; sense la pèrdua llastimosa de temps, vostè s'afaitarà bé, higiènicament i ràpidament amb

Pasta NIX

I, al mateix temps, amb Pasta NIX guarirà la seva pell

LES LLETRES

UN LLIBRE DINAMIC

En el curs de les impressions donades de les nostres lectures, més d'una vegada hem llagut de doldre'ns de la degeneració en la qual veiem caure sovint els dos gèneres més sobresortints de la literatura narrativa moderna: la novella d'acció i la biografia novellada.

La novella d'acció que, amb les narracions de guerra, culminà en obres suficientment notables per a reabilitar el gènere de les moltes calgudes sofertes en el seu caire policíac, sembla haver reculat a la seva millor època pejorativa, a judicar per les darreres produccions que hem fullejat, en les quals no es tracta ja de facècies més o menys verossimils ni d'aventures i truculències agafades per la punta dels cabells, tan socorregudes per als autors a la recerca d'escenaris inèdits per a enfrontar els eterns principis de Guignol.

Ja no en queden res en les obres d'ara d'aquells detectius bones persones, una mica ridiculs, esclaus del seu deure i un si és no es filatròpics, enderiats en perseguir delinqüents simpatics, llestos, romàntics i sentimentals que, com una mena d'esport, viuen fora de la llei i al marge de la societat, a la qual ataquen, però sense caure mai a cometre crims de sang ni a fer amb llur aventures una apologia del delicte, car la darrera paraula d'elles sempre és a càrrec del «Gendarme».

La novella policíaca ara ha torçat per un camí tan perillós que, de no posar-hi deturador el bon gust del públic o la consciència dels editors, haurà d'assenyalar-se amb el nom de novella criminal. Es una literatura dissolvent, morbosa i antisocial perquè tots els seus protagonistes són delinqüents. Els nous herois, els «gangsters», són presentats com vivint públicament dintre de la societat i dintre de la llei, o almenys, de la conculació d'aquesta llei, perquè els cridats a aplicar-la, detectius, caps de policia, utges i magistrats, són comprats pels delinqüents, els quals, no solament se'ls presenta gaudint d'impunitat per llurs crims, sinó també disposant de gran influència per tenir llurs bandes d'assassins al servei d'un partit o d'un alt personatge politic governant.

Així l'acció d'aquestes novelles no és sinó una ininterrompuda corrua d'assassinats i d'atemptats personals, crims que no solament queden impunes, sinó que els seus autors i instigadors són presentats com una mena de sàpatres que, si bé moren joves, moren milionaris després d'haver viscut una continuada disbauxa voltats una cort de sicaris.

Ja sabem que algú objectarà que així passa a tal ciutat o a tal altra, doncs ja és prou malaurança per la civilització que tals fets puguin ésser una realitat, perquè encara els glosi una literatura per a emulació dels molts aspirants a «gangsters» que pullulen en tots els baixos fons de les grans ciutat.

Si admetem que la literatura té un influencia social, difícilment podria trobar-se'n una altra de més nefasta que les novelles de pistolers.

Hem assenyalat també la degeneració de les biografies novellades, però el cas és ben diferent i no pas greu, perquè no pot tenir cap conseqüència social.

Alguna biografia novellada que hem vist en els aparadors de les llibreries, no pequen sinó d'ésser de vides d'uns personatges a la majoria dels quals pot aplicar-se'ls aquella dita castellana: «muy conocidos en su casa a las horas de comer».

Altrament, tota aquesta novelleria pejor tiva és el llac d'aigua tèrbola i pestilent que, per contrast, avalora i superlativa la nitidesa de la flor del lotus que en emergeix. Així a frec de constatar una manifesta decadència en els gèneres esmentats, ens ha sorprès una obra extraordinària conjunció i compenetració d'una novella d'acció i d'una biografia novellada.

L'obra és «Pedro Blanco, el Negrero», el seu autor Lino Novàs Calvo i l'editor Espasa-Calpe, S. A.

Com pot collegir-se pel títol, la vida de Pedro Blanco no és la de cap home exemplar, però quina extraordinària dinamo d'energia, de coratge, de fermesa, de caràcter i de voluntat és el personatge!

Era un home de presa, un aventurer que, en aquell primer quart del segle XIX, no podé ésser sinó pirata o negrer. Blanco fou ambdues coses. Novàs Calvo ha vist bé a Pedro Blanco. Ha arrencat un home d'una llegenda, potser d'un mite creat per cervells febrosencs de mariners desaquilibrats per haver estat actors de les hòrrides tragèdies, corollari del comerç de carn humana, com la captació de negres per mitjà de la caça i pel foment de les guerres entre els clans per a comprar els vençuts, els quals eren transportats a ramats amuntegaments inimaginables, encadenats dintre el ventre d'unes naus que molts havien de deixar, llançats per damunt la borda, a peixar les moles de taurons que escortaven totes les naus negreres.

Això quan la «negrada» no era fondejada de viu en viu perquè no la trobés a bord el clauer anglès, la visita del qual no es podia defugir.

Novàs Calvo pot fer el miracle de ressuscitar un Pedro Blanco de carn i ossos, perquè coneixedor a fons de l'extensissima bibliografia que tracta de l'esclavitud dels negres, n'ha reviscut els episodis més punyents, n'ha evocat mestrivolment els escenaris, n'ha creat l'ambient i no ha hagut sinó de posar en mig de l'evocació, tal com diu el Genèsi, que Jhavè posà Adam en mig del Paradís, no l'home que ha passat a la història per ésser el negrer espanyol que assolí major fama.

Però aquest, no és l'únic mèrit del nostre novellador. El negrer-pirata, també tingué un caire sentimental.

Qui sap si la seva inadaptabilitat social no nasqué per haver entrat l'adolescència brusquejat per un padastre i no haver trobat altre consol que el dèl si d'una germana, que la promiscuitat de la misèria feia dormir en un mateix jas.

En nèixer el fill, el poble foragità de Malaga el pare a pedrades, i, el poc més que un infant, restà abandonat a la vida atzadora de la mar, aixi Blanco es féu home lluitant amb els elements, els homes i la societat, fins arribar a establir una factoria en la costa d'Africa. Allí esdevingué un potentat, però mai se'l veié feliç, no fou disbauxat com els altres negrers ni se li conegué cap aventura sentimental. El record de la seva malaurada germaneta no el deixà mai. En ésser poderós la fa venir prop seu i quan es decideix a deixar la vida d'aventures, com feien aleshores tots els negrers, per a anar a gaudir de llurs riqueses en una ciutat d'Europa, la germaneta mort.

Pedro Blanco l'embalsama i s'embarca amb ella. Ja no es separarà mai d'aquella caixa que la gent creu que guarda el tresor del negrer.

Anys després, en una «torre», a les afores de Barcelona, Pedro Blanco enfollit, mort abraçat a la caixa.

Lino Novàs Calvo ha reeixit una gran obra que palesa unes dots i una capacitat que no té el dret d'esmerçar en traduir obres, com una de «gangsters» que reberem junt amb «El Negrero», perquè no contenen res d'allò que fa de la literatura una de les Belles Arts.

CECILI GASOLIBA

Jornades de les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català

A celebrar el mes d'octubre

Es un fet recent l'atac a les Joventuts d'Esquerra d'Estat Catala, atac sorgit de tots indrets, que tendia desvirtuar la finalitat per la qual han estat creades i el sentit que en tots temps han tingut, dins dels partits, els nuclis designats amb el nom de **Joventuts**.

Les resquitles dels partits catalanistes que encara fan viu-viu sense possibilitats de redreçar-se, car es troben a les darreries de la seva vida — en aquell moment que podriem qualificar d'estiuet de Sant Martí — despres d'«haver passat» sense pena ni gloria en l'ordre concret de les realitzacions practiques, a l'hora que un Partit ha aconseguit trencar el mur infranquejable de la incomprensió i arribar a un inici de llibertat, en lloc de servar un respecte discret han procurat entrebancar la seva gestió. Han algualit ocasions que ens haurien permès accelerar l'eixamplament d'aquell inici, i s'han llançat a menysprear la força efectiva que per a Catalunya representa l'Esquerra per a fer inoperant la seva acció a favor de Catalunya, tot oblidant que la massa que nodreix l'Esquerra, en la seva major part és la que ha fet possible, en temps anteriors, l'encimbellament d'homes que, en arribar a llocs de preferència, han traït aquelles masses a canvi d'un profit personal.

S'ha pretès desviar la raó veritable de les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català. Veniu a posar les coses al seu lloc. A dir, d'una manera clara, per què són les Joventuts, que faran i el profit que poden donar.

No és cap secret — ho hem proclamat als quatre vents — que les Joventut d'Esquerra tenen per finalitat posar a mans del Partit una força efectiva i disciplinada amb la qual es pugui comptar si mai els eterns fracassats, tot aprofitant-se de situacions confuses i convulsions externes, pretenguessin instaurar procediments arreconats per la voluntat del Poble.

Dit està que si ens cal posar en planta allò que hem afirmat en les nostres propagandes, no serà pas quedant-nos amb les mans creuades i tot contemplant els estels. Si, però, que procurariem, fos com fos, d'oposar els nostres pits i la nostra energia a qualsevol intent que tendís a minvar l'inici de llibertat que hem aconseguit o produit l'estaçament, per mala voluntat, d'aquest inici, que significaria un retrocés dintre la República i el perill de convertir-la en una caricatura de la monarquia. Les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català són una força que, a Catalunya, està disposada a enfrontar-se a qualsevol reacció.

* * *

Salut del cos i de l'esperit. Aquest és el lema de les Joventuts. No pas cosa nova, sinó aspiració de tots els temps; tanca necessària a la degeneració dels costums.

Volem una Joventut forta fisicament; una Joventut intellectualment capacitada: Braç que forjara la llibertat definitiva damunt l'enclusa de la Pàtria.

Una Joventut oberta a tots els vents de renovació. No pas d'idees recloses ni de taranna esquifit. Una Joventut profundament catalana,que vol dir que estimi totes les coses pròpies; que significa respecte a les coses dels altres; car aquells que tenen desafecte a tot el que els volta, no poden estimar res ni ningú. I són pasta covarda, fàcil a subjectar-se a tota mena de dominacions.

El sentit d'humanitat comença amb la comprensió i valoració dels propis sentiments en comparar-los amb els sentiments aliens.

Els que desatenen els sentiments propis i s'aixopluguen sota formes estranyes, esdevenen els pitjors paràsits: car necessiten de l'escalf de concepcions exòtiques que els anullen la individualitat, assequen la font de la seva intelligència i els llancen pel món assedegats d'alliments externs que els an insensibles.

Són com la fulla a merce del vent. Essers sense voluntat, servidors de la voluntat dels altres. En definitiva: esclaus, no pas homes lliures.

Es una cosa dita, repetida i a bastament coneguda, que la humanitat serà tant mès perfecta com més valors individuals existeixin. La suma d'aquests valors individuals dóna la mesura de la valoració total de la humanitat.

* * *

Crear un instrument de capacitació; un instrument que faci els nostres joves fisicament i intellectualment capaços. Aquesta ha estat i és la finalitat de les Joventuts.

I per tal de valorar-ho a la vista de tothom: per tal de desfer els malentesos: per tal de presentar les Joventuts tal com són i no com voldrien fer creure que són els interessats en el nostre desprestigi, anem a la convocatòria d'unes «Jornades», el resultat de les quals serà la mostra més eficient, a través de tots els valors individuals, del valor total de les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català, planter on caldrà recollir els fruits que en un dema pròxim donaran vitalitat al Partit i presitigi a Catalunya.

El millor atac a l'adversari és la demostració de la força i la capacitat pròpia.

Joventuts d'Esquerra d'Estat Català: Veniu a demostrar amb el fruit del vostre esforç i amb la mesura justa de la vostra capacitat intellectual la injustícia dels comentaris interessats en el nostre desprestigi, tant com la potència d'una Joventut que, a no trigar gaire, ha d'ésser l'avanguarda del moviment intellectual, profundament humà, obert a tots els camps d'experimentació, que ha de posar el nom de Catalunya al nivell de les nacionalitats més avançades del món.

Joventuts d'Esquerra d'Estat Català: Disposeu-vos a prendre part a les «Jornades» que convoquem, a celebrar el mes d'octubre. Inscriviu-vos, segons la vostra capacitat i les vostres preferències, als Concursos de la **convocatòria** adjunta.

CONVOCATORIA

PROVES ATLETIQUES

Curses

100 metres llisos.
400 metres llisos.
1.500 metres llisos.
200 metres tanques.
Rellevaments 4 per 100 metres llisos.
Rellevaments olímpics, 800, 400 200 i 100 metres llisos.

Salts

Salts de llargada.
Salts d'alçada (mínima 1'45 m.)
Llançament del pes.
Llançament del martell.

Cursa original

De 60 metres, carregar-se un sac de 80 quilos i tornar al punt de partida.

Lluita a la corda

Per equips de 8 homes, amb una equivalencia de 500 quilos.

Muntatge de tendes

Classificació dels qui, en menys temps, les muntin millor.

Partit de rugby

Competició d'un equip de les Joventuts amb un equip fora.

* * *

Tots aquells que vulguin inscriure's per tal de prendre part en alguna de les proves, cal que pertanyin, forçosament, a les Joventuts d'Esquerra d'Estat Catala.

Les inscripcions cal dirigir-les a la Secretaria de les Joventuts (carrer de Corts, 627), a nom de Josep Badia, amb el nom i adreça i secció de la joventut a la qual pertany, tot expressar ben clarament.

El temps d'inscripció quedarà clos el 15 d'agost proper.

CONCURSOS D'ART

Belles arts:

Pintura.
Escultura.
Dibuix i gravat (boix, aiguafort, linoleum, etc.)
Escenografia.

Bells oficis:

Ceràmica.
Vidre.
Laca.
Orfebreria.
Repujat.
Forja.
Esmalt.
Mobles.

Arquitectura:

Maquetes, projectes, etc.

Les obres presentades seran distingides en l'ordre que segueix:

Primer. — Hom preferirà les creacions desposseïdes de tota reminiscència exòtica i d'altres ordres.

Segon. — Les que tinguin un caire ben autòcton.

Tercer. — Les que tinguin un valor artistic sense tenir en compte d'on derivin.

CONCURSOS LITERARIS

Poesia:

Distincions o premis:

Primer. — A la millor poesia que canti l'inici de les nostres llibertats.

Segon. — A la millor evocació poètica als patricis catalans del passat.

Tercer. — A la millor poesia que canti les inquietuds obreristes mundials.

Quart. — Al millor sonet de caire ciutadà.

Cinquè. — Al millor sonet de caire rural.

Sisè. — A la millor poesia de tema lliure.

Setè. — A la millor prosa literària de tema lliure.

Vuitè. — Al millor article sobre la importància de la poesia en el renaixement polític i social de Catalunya.

Novè. — A la millor «Oda a les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català».

Desè. — Al millor cant a la mar.

Onzè. — Al millor cant a la dona catalana.

Novella:

Primer. — De costums.
Segon. — De caire social.
Tercer. — De caire patriòtic.
Quart. — Tema lliure.

Caldrà que no depassin un màximum de 150 quartilles escrites a màquina.

Contes:

De tema lliure.

Caldrà que no depassin un màximum de vint quartilles, escries a maquina.

Teatre:

Primer. — Un sainet de caràcter ciutadà.

Segon. — Un sainet de caràcter rural.

Tercer. — Una obra lliure.

Els sainets caldrà que siguin en un sol acte.

CONCURSOS DE GRUPS ESCENICS

Primer. — Representació d'un sainet de Robreño o de Renard, posat en escena de manera que evoqui plenament l'epoca en què fou estrenat.

Música

Composició: Tres distincions o premi a temes lliures.

Execució: Primer. Tres distincions o premis a solistes.

Segon: Tres distincions o premis a execucions en grup.

Dansa

Primer. Un concurs de sardanes.

Segon. Un concurs d'Esbarts de Dansaires.

Observacions

Primer. Les obres artistiques, composicions poètiques i musicals, novelles, contes i obres teatrals, caldrà lliurar-les, per tot el 15 de setembre pròxim, a Secretaria de les Joventuts, de les quals se'n lliurarà rebut.

Segon. Les inscripcions per a prendre part en les execucions musicals i en el concurs de grups escènics, per tot el dia 15 d'agost.

Tercer. Les obres o les inscripcions que no es lliurin personalment, caldrà enviar-les a nom d'Alexandre Forcades, a la mateixa Secretaria de les Joventuts, carrer de Corts, 627.

Quart. Sols poden prendre part en aquests concursos els afiliats a les branques de les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català. Caldrà, doncs, que tots els treballs vagin signats, i acompanyats de l'adreça de l'autor, ultra indicar la Secció de Joventuts a la qual estiguin inscrits, requisit indispensable també per a aquells que prenguin part als concursos d'execució i representació.

Cinquè. A Secretaria de les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català, ja es demani personalment, ja per escrit, es donaran tota mena de detalls i tota mena d'aclaracions que tinguin relació amb la present convocatòria.

Sisè. El Jurat qualificador el formaran els ciutadans següents:

Per a Belles Arts, Bells Oficis i Arquitectura: Dalmau (Josep), pintor; Gual (Josep), dibuixant i critic d'art; Mercader (Jaume), pintor i orfebre; Puig Gairalt (Antoni), arquitecte; Roca (Antoni), dibuixant; Sert (Josep M.), arquitecte; Tarrac (Angel), escultor.

Per a Literatura i Teatre: Battestini (Nicolau), metge i publicista; Capdevila (Lluís), literat; Lluelles (Enric), literat i actor; Perarnau (Salvador), literat; Puig i Ferreter (Joan), literat; Vila (Marc Aureli), advocat i poblicista.

Per a Música i Dansa: Boronat (Roc), compositor; Fontbernat (Josep), compositor, director del Cor Nacional, Matas Hignanet (Joan), director de l'Esbart de Dansaires «Barcino»; Torrents (Jaume), concertista i compositor.

Secretari del Jurat: Alexandre Forcades.

Setè. Les **Jornades** se celebraran el mes d'octubre, probablement la segona desena. S'habilitaran locals per a l'exposició dels treballs artístics i per a l'execució de les obres, concerts i danses.

Vuitè. Les obres que el Jurat distingeixi (les d'art), es procurarà que siguin adquirides. Les novelles, contes, obres teatrals i composicions de música, les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català procurarà d'editar-les.

Novè. Oportunament hom farà públic en què consistiran les distincions o premis a adjudicar a les obres escollides.

N. de la R. — Repetim la publicació d'aquesta Convocatòria perquè en l'edició del diumenge va sortir, degut a la precipitació del primer número, impresa deficientment.

HOTEL DE VENDES, S. A.
Pelayo, 8. - Telèf. 14370

Necessiteu comprar algun objecte?
Passeu abans a visitar aquesta Exposició si voleu fer economies

Desitgeu vendre algun objecte?
Utilitzeu els serveis d'aquesta casa si voleu treure'n el màxim rendiment

Subhastes públiques tots els dies, de dotze a una del matí i de cinc a dos quarts de vuit de la tarda

PELAYO, 8

ELS DRETS DE LA DONA

Fins que la República decidí que els mots «sufragi universal» tinguessin el sentit just que correspon al significat llur, reconeixent a la dona el dret a votar, cap partit de dreta, de caire reaccionari havia tingut una preocupació semblant. Avisats de la importància que té el vot quan se'n fa ús, no tenien interès a universalitzar-lo, no entre les dones, sinó tampoc el tenien a intensificar entre el poble l'afecció a l'exercici del primer dret del ciutadà. Exactament el mateix que fan ara amb les pretensions d'imposar la representació proporcional, a desgrat que mentre ells governaven, una década darrera l'altra, ho feren sempre a l'empar de lleis inspirades tothora en el règim majoritari. En creure que pot afavorir-los es recolzen en la democràcia i en la llibertat com abans es recolzaren en la dictadura.

Ha estat l'Esquerra Republicana de Catalunya el primer partit que incorporà al seu programa el reconeixement del dret de la dona a intervenir en la política iniciant-la en el dret del sufragi.

Cal que la dona es tamptingui de la importància que l'exercici del vot té per a ella i de la responsabilitat que això comporta.

Significa de fet, la seva intervenció en la legislació del nostre país i per tant, en les resolucions que puguin ésser preses en ordre a la instrucció, a les qüestions socials i als tribunals de justícia.

Significa la modificació de la situació jurídica dintre del matrimoni pel que toca a l'administració dels seus béns, a la seva capacitat de contractar, de negociar i de vendre i àdhuc a la compartició en la pàtria potestat.

Vol dir també, que pot fer valdre uns drets molt sovint conculcats en els casos d'herència, tota vegada que freqüentissimament es postergada únicament i exclusivament per raó del sexe.

Determina la possibilitat, que jo crec obligació, de lluitar per tal que es legisli de faisó a protegir en absolut la dona gestant que rendeix treball al camp, a les fàbriques i als tallers.

Sobretot, la situa en condicions de recabar per a ella, instigat per ella, propulsat per ella i exigit per ella, que, en iniciar-se la pubertat, sigui la dona salvaguardada de tal mena, que, si no impossible, sigui almenys molt difícil i severament punit, tot atac a la seva dignitat de dona i la defensi de les ocasions que tan sovint se li presenten, explotant la seva inconscient vanitat, l'afany de lucre i fins la miséria, per a fer-la una esclava en convertir-la en prostituta i ésser després repudiada en nom dels bons costums, pels mateixos que l'enfonsar i i que es creuen monopolitzar la decència, la caritat i la vergonya.

La dona té els mateixos drets que l'home i més. I si no se'ls defensa ella ningú no els hi defensarà. Elles i ningú més que elles han de tenir la iniciativa i l'exigència del reconeixement de llurs drets i és precisament intervenint a les urnes com podran assolir-los i recolzant la República que les ha tret de la condició de pàries com podran conservar-los.

Dr. ROSSELL

CAMISERIA
FERRER BATLLES
36, Boqueria, 38

Vestits bany - Barnussos - Camises platja - Preus baratissims

MITGES «FERRO», les millors

†

senyor

DON FRANCESC VINAS I DORDAL

VIDU DE DONYA JÚLIA NOVELLI

Membre Pastor de l'Arcàdia de Roma. Fundador de la Institució Cultural «Lliga Defensa de l'Arbre Fruiter» de la Ilustre Vila de Moià. Artista del Cant, condecorat pels Estats d'Espanya, Anglaterra, Itàlia i Portugal

HA MORT

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS I LA BENEDICCIO APOSTOLICA

E. P. D.

Els seus afligits: Filla Mercè; fill politic, doctor Jascint Vilardell; néts Maria i Franco; germans, Rvd. Marian Viñas, Pbre, i Pere Viñas; germà polític, Hu[illegible]; germanes polítiques, Maria Vilardell, Virginia Novelli i Maria Fiocca; nebots, cosins (presents i absents), les famílies De Gregori Bonbi, els «Laboratoris Viñas», «Productes, T. K.» i la raó social «Lavisa, S. A.» en participar a llurs amics i coneguts la irreparable pèrdua, els preguen que el tinguin present en les seves oracions, i que vulguin assistir a la casa mortuòria, carrer de Mallorca, 297, avui, diumenge, a les onze per tal d'acompanyar el cadàver a l'Església parroquial de la Puríssima Concepció i d'allí al Cementiri del S. O.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

SENYOR ADMINISTRADOR DE

la humanitat

Serviu-vos anotar la meva subscripció a LA HUMANITAT

a comptar des de .....

Nom .....

Domicili .....

Població .....

(Signatura o segell del subscriptor)